

JUSTICE
ET
LIBERTE

B.I.R.B

SA FIE OARE DE VINA NUMAI MEGALOMANIA ?

La începutul lunii Februarie 1984, Ceaușescu l-a primit la București pe Veselin Giuranovici - Președintele Prezidiului Republicii Socialiste Federative Jugoslavia. În linii generale totul s-a petrecut în conformitate cu ritualul obișnuit al întâlnirilor dintre responsabilii marxist-leniniști. Cu toate acestea, din cuvântările rostite la dinea oficial, au reieșit unele deosebiri semnificative, atât în felul de a aborda problemele comune, cât și în manifestarea intențiilor fiecărui interlocutor. Giuranovici s-a mulțumit să discute în principal despre relațiile bilaterale, care de fapt îi interesa în mod direct pe cei doi parteneri și numai după aceea, a abordat, în mod limitativ, unele probleme internaționale. Ceaușescu în schimb, a vorbit foarte puțin de chestiunile care-l privesc nemijlocit, adică de raporturile dintre R.S.R. și Jugoslavia, pentru a se ocupa mult mai mult de ceea ce îl privește în mai mică măsură, adică de politica internațională. Această diferență de optică dintre cei doi protagoniști apare și mai evidentă când se constată că 48% din cuvintele pronunțate de comunistul de la Belgrad se referă la problemele bilaterale și 52% la cele internaționale, în timp ce la Ceaușescu 25% din cuvinte se referă la relațiile cu Jugoslavia, iar 75% se referă la politica mondială. Mai mult de cât atât, dacă amîndoi au vorbit de reluarea dialogului între ambele țări și de Conferința de la Stockholm sau despre denuclearizarea zonei balcanice, Giuranovici și-a circumscris părerile la aceste teme, în timp ce omul de la Scornicești s-a crezut îndrituit să facă incursiuni în domenii care-i depășesc competența și puterea. Așa se face că după ce i-a fulgerat din nou pe imperialiștii asupritori, după ce a recitat veșnica lui litanie cu pacea și înarmările nucleare, a vorbit de negocierile de la Viena privind reducerea armatelor în Centrul Europei și despre crearea unor zone denuclearizate în Nordul și Centrul Europei, "precum și în alte regiuni ale lumii". A propus de asemenea participarea tuturor Statelor mici și mijlocii, la tratativele ruso-americeane, a îndemnat "forțele democratice, progresiste și anti-imperialiste de pretutindeni" ca să acționeze pentru pace și în sfârșit a dat indicații asupra felului în care trebuie abordată chestiunea demilitarizării spațiului cosmic. Adică n-a făcut altceva decât să apere tezele Kremlinului. Giuranovici s-a abținut cu grijă de la asemenea alegațiuni pentru că este conștient de limita puterii și competenței sale, dar și pentru că nu este un actor al Kremlinului. Ceaușescu neavînd simțul propriilor sale limite își dă aere mondialiste. Dar și din îndemnul și instrucțiunile Moscovei, care îi folosește megalomania pentru îndeplinirea politicii sale. Diferența dintre comunistul jugoslav și cel român stă în gradul de servilism față de Uniunea Sovietică.

BULETIN DE INFORMATIE PENTRU ROMANI IN EXIL

BI-MENSUEL INDEPENDANT
DE LA DEMOCRATIE ROUMAINE

LA PLUS ANCIENNE DES
PUBLICATIONS ROUMAINES

38-ème ANNEE N° 809 1 MARS 1985

PRIMUL "SAMIZDAT" ROMĂNESC

Patru poezii ale Anei BLANDIANA publicate în revista "AMFITEATRU" din Decembrie 1984, copiate, au circulat din mîna în mîna în toată țara.

Cruciada copiilor

Un întreg popor
Nenăscut încă,
Dar condamnat la naștere,
Incolonat dinainte la naștere
Foetus lîngă foetus,
Un întreg popor
Care nu vede, n-aude, nu înțelege,
Dar înaintează
Prin trupuri zvîrcolite de femei,
Prin sînge de mame
Neîntrebate.

Totul

Ana BLANDIANA

...frunze, cuvinte, locuri,
cutii de conserve, pișci,
tramvaie cîteodată, cozi la fîină,
gîrgărițe, sticle goale, discursuri,
imagini lungite de televizor,
gîndaci de colorado, benzînă,
stegulețe, cupa campionilor europeni,
mașini cu butelii, portrete cunoscute,
mere refuzate la export,
Ziare, frazele,
cîntec în amestec, gînduri
întimpinări la aeroport, dico, batoana,
Salam București, iaurt dietetic,
figônci cu kenturi, ouă de Crevada,
zvônuri,
serialul de simbătă, cafea cu înlocuitori,
lupta popoarelor pentru pace, corul,
producția la hectar,
Gerovitalul, băieții de pe Calea Victoriei,
Cîntarea României, adidași,
compot bulgăresc, bancuri, pește oceanic,
totul.

Delimitări

Noi plantele,
Nu suntem ferite nici de boli
Nici de nebulie
(N-ați văzut niciodată o plantă
Pierzindu-și mințile
Și reîntrînd cu mugurii în pămînt ?)
Nici de foame
Nici de spaimă
Nici de închisori
(N-ați văzut niciodată o tulpină
Gâlbuie, agățată de gratii ?)
Singurul lucru de care suntem ferite
(Sau poate private)
E fușă.

Eu cred

Eu cred că suntem un popor vegetal,
De unde altfel liniștea
În care asteptăm desfrunzirea ?
De unde curașul
De a ne lăsa pe toboganul somnului
Pînă aproape de moarte
Cu siguranță
Ca vom mai fi în stare sa ne naștem
Din nou ?
Eu cred că suntem un popor vegetal -
Cine a văzut vreodată
Un copac revoltîndu-se ?

Aceste patru poezii au fost publicate în revista "AMFITEATRU" în luna Decembrie 1984, în ordinea în care le-am dat.

Patru poezii politice în care fiecare vine să spună ceva. www.arhivaexilului.ro
(Urmarea în pagina 3)

I.N.M.E.R.
ARHIVA
Fond C. P. I. E. 16-209/80

DIN TARĂ DINTARA DINTARĂ

ȘCOALA DE SECURITATE DE LA KM.11-BANEASA

Dr. Dumitru Mazilu care vorbește des la radio-televiziune despre reuniunile internaționale privind dreptul mării, a fost ani în șir Șeful Școlii de Securitate de la km. 11 Băneasa. El a predat Ciclul I "munca cu agentura" - recrutarea agenților. El recomanda 2 feluri de recruțări a agenților: recrutarea pe bază de sentimente patriotice și pe bază de material compromițător. Recrutarea de agenți este principala sarcină a ofițerilor de Securitate de la Felix Edmondovici Derjinski încoace. Derjinski susține că orice are pe conștiință acțiuni anti-comuniste trebuie neapărat să se destăinuiească altcuiva, acest altcineva trebuind să fie neapărat agent. Numai că, securiștii au constatat ca agenții lor "toarnă selectiv". Victimele agenților (ale turnătorilor) ajungeau la sediul Securității în Domnița Anastasia, sau în clădirea fostei Vămi a Poștei de la podul Mihai Vodă, puternic păzită. Ofițerii de Securitate își disprețuiesc agenții pe care între ei îi numesc "ciripitori", "turnători", "prăduitori" "bingănitori" și ajunși la pensie, n-ar vrea pentru nimic în lume să ajungă și ei "ciripitori". Agenții se recrutează pentru "acoperirea informativă" a fiecărui birou, atelier, întreprindere, instituție, pînă și în școli printre copii.

SEDIUL "TEHNICII OPERATIVE" A SECURITĂȚII

Lîngă hotelul "Intercontinental" pe partea dreaptă a str.13 Decembrie (fosta stradă Regală) se află o clădire cu geamuri vopsite (nu cumva să se poată vedea înăuntru) cu înalte porți metalice. Tot colonelul Victor Achim dirijează echipa de "tehnică operativă", care instalează microfoane sub parchet sau în pereții locuințelor, transformînd telefonul în radio-emitător. Acțiunea de organizare a S.L.O.M.R.-ului în R.S.R. a fost înregistrată cu ajutorul acestui telefon. El are o diodă și o împamîntare și prin el se pot asculta mișcările celui din casă. Dacă se scoate împamîntarea telefonul nu mai funcționează.

TEHNICA "SCRISORII"

Toți "postașii" care ridică scrisorile sunt subofițeri de securitate în civil. Ei sunt inițiați într-o tehnică specială, de a găsi scrisorile care trebuie aduse la "Serviciul Control Corespondență internă și externă". Cum se procedează: urmărirea depune o scrisoare la cutie, unul din filatori introduce imediat după ea un ziar. "Poștașul" securist urmează filiera controlului și în cel mai scurt timp scrisoarea se află deschisă pe biroul lui Victor Achim.

BUCURESCU GIANU ESTE ȘEFUL SECURITĂȚII!

DIN BUCUREȘTI

În str. Beldiman, în clădirea fostei Prefecturi a Poliției se află sediul Securității Capitalei unde Bucurescu Gianu coordonează persecuțiile împotriva tuturor celor care manifestă un cît de mic semn de anti-comunism.

GENERALUL N.PLESITA A FOST TRAS PE LINIE MOARTA ?

În tinerețe infiltrat printre "Sumanele negre" - partizanii din Făgăraș, el este astăzi numit la Comisia Centrala de Revizie (un soi de cimitir al elefanților) și membru su-
pleant în Comitetul Politic Executiv.

CENTRALA DE INFORMATII EXTERNE (C.I.E.)

Își are unul din sedii pe str. Batiște nr. 25A. Cel care domnește aici, se numește Năstase și este fostul șef al Biroului 1 care s-a ocupat de studenții distruși în bătăi în 1956 cu ocazia unei întruniri pe care o organizaseră în piața Universității din București. Dar cum Dl. Năstase își avea "studenții" lui, recruțați de Biroul 1 - Invățămînt superior, Serviciul 6, școli de toate gradele din Direcția III-a Contrarevoluție, mitingul n-a mai avut loc. Incărcați în dube și camioane, studenții au făcut cunoștință cu subsolurile Securității. Susnumitul Năstase (care are acum o funcție similară cu aceea a ex-generalului Ion Pacepa) îi are încă în serviciul lui pe cei care i-au distrus în bătăi pe studenții din 1956: Nicolae Mihai, Tutui, Gavrilă Radu - toți bătăuși securiști de profesie.

CINE ESTE VICTOR ACHIM ?

Un adjunct al șefului C.I.E. - Năstase. El se ocupă însă de intelectuali și de scriitori în special. Agenții lui umblă cu ciomagul în mîinecă. Nu este exclus ca acest tovarăș colonel să fie cel care a dirijat "acțiunea" (citește bătaia) contra matematicianului Mihai Botez, ca și "acțiunea" împotriva scriitorului Dorin Tudoran. Colonelul Achim îi trimite zilnic scriitorului Tudoran 3 mașini și 18 "îngeri de pază" - așa că se întîmplă cîteodată ca Dorin Tudoran să provoace aglomerație pe unde trece.

SEDIUL FILAJULUI SECURITĂȚII ÎN CAPITALA

Sediul filajului Securității se află pe strada Coandă, fostă Pietății (din Piața Romană, prin str. Povernei se nimerește în str. Gen. Coandă). Sediul, este o fortareată cu porți foarte înalte, străjuită de zidurile cu apă, care sunt folosite pentru împărțirea eventualilor bucureșteni care l-ar huidui pe Ceaușescu. Din această clădire pleacă toate echipele de filaj, deci și liota care-l însoțește pe Dorin Tudoran peste tot - ca și pe alți români puși sub supraveghere.

AVIOANELE DE TRANSPORT ROMANEȘTI FAC SPIONAJ

Agencia Reuter a anunțat ca avioanele care fac zboruri charter venind din Europa de Est - nu mai au dreptul să aterizeze pe două importante aeroporturi din Norvegia. Alte 4 aeroporturi internaționale au introdus restricții severe deoarece s-a descoperit că aceste avioane făceau spionaj. Guvernul norvegian a dat publicității o declarație prin care afirma că avioanele companiei române TAROM și avioanele bulgărești făceau spionaj. Autoritățile norvegiene dețin dovezi că avioanele est-europene sunt dotate cu echipament electronic pentru culegerea de informații militare.

POPULAȚIA TARII LA 1 IANUARIE 1985

La 1 Ianuarie 1985, populația R.S.R. era de 22.687.374 locuitori. Dacă s-ar adăuga populația din Basarabia și Bucovina de Nord, provincii răpite de Uniunea Sovietică - România ar avea probabil 26.500.000 de locuitori. În R.S.R. populația activă (ocupată în activitatea economico-socială) este de 10,5 milioane din care 29% lucrează în agricultură. În anul 1984, numărul mediu al muncitorilor a fost de 7,58 milioane din care 39% erau femei.

PATRU POEZII ALE ANEI BLANDIANA

(Urmarea din pagina 1) de Dina CÂMPEANU
virgulă, strigă mizeria intelectuală, morală și fizică a poporului român. În "Cruciada copiilor" Ana Blandiana nu mai vede poporul român de azi, ci vede generația viitoare a copiilor români, care se vor naște din pînțelele mamelor "neîntrebate" (aluzia este evidentă). Și ca în Evul Mediu, împotriva celor ce au distrus o țară și un popor, o cruciadă se va forma, cruciada copiilor. Copiii vor îndrăzni ceea ce părinții lor n-au îndrăznit. Cu ei se va naște un alt popor român, care nu va mai vrea să îndure și care va cunoaște sensul cuvîntului RĂZVRĂTIRE

A doua poezie "Totul" prezintă în 22 de rînduri realitatea României de azi, cu o asemenea acuitate, încît îți vine să strigi de durere la fiecare rînd. "Totul" este înșirat ca într-o litanie a nenorocirilor: lipsa de mîncare, cozile, discursurile goale alături de "sticle goale", etc.etc. Nu lipsesc nici "bancurile", singura urmă a unui spirit românesc care a existat cîndva. "Totul" nu este o poezie în vers alb. Durere se numește fiecare cuvînt inclus în acest lung pomelnic de ne-cazuri, din care verbul lipsește, mișcarea lipsește, acțiunea lipsește, revolta lipsește.

În singur cuvînt "Zvonuri", ocupă un vers întreg, cuvînt ridicat în R.S.R. la rangul de știre esențială. Revista engleză "Survey" din Februarie 85 publica sub semnătura antropologului american Steven Sampson un studiu despre zvonuri, fenomen întîlnit în țările de Est și cu precădere în România. Iată concluzia cercetătorului: "În țările în care "socialismul este victorios", zvonul a fost ridicat de la nivelul unui canal de informații incidental, la unul paralel, care nu poate fi nici cenzurat, nici confiscat". Același rol și aceeași importanță o avea și în închisorile și lagărele comuniste. Zvonul este tot ce le mai rămîne romanilor privați de o informație normală.

Poate cel mai greu de citit este cea de treia poezie "Delimitări" pentru ca exprimă esența stării actuale a poporului român, care a trecut la regnul care vegetează, cel care nu mai reacționează, cel care suportă, fiind la cheremul fricii, al închisorii, al foamei, al bolilor sau al nebuniei. Pentru că nu se pot mișca, țintuite într-un regim blestemat, plantelor române le este interzisă fuga. Dorința de fugă, de evadare, o urmărește pe poetă încă din 1972: "Dar tu poți fugi numai în partea ta/ Și eu numai în cealaltă parte/ Orice pas este o luptă pe viață și pe moarte".

("TU-EU"). Dar de data aceasta Ana Blandiana nu vrea să evadeze numai din cuplu, ea se include în poporul plantelor românești care nu pot să fugă. Poeta - planta agățată de "gratiile" mării închisori care este astăzi România, "gălbui" (citește subalimentată), nu poate fugi din condiția ei de plantă, așa cum nici poporul plantelor n-o poate face. Ii opreste rădăcina. Ei nu fug decît în ei înșiși, cît mai adînc, "O fugă fără oprire/ Mereu înlăuntru/ Mereu mai adînc" ("Inlăuntru" Romania Literara" N°39 -27 Sept. 1984).

Hotărît lucru, poeziile publicate de Ana Blandiana începînd cu lumile Sept., Oct. și Nov. 1984 au fost preluile celor patru, publicate în Decembrie în revista "Amfiteatru" și care au constituit primul "samizdat" român.

În cea de a patra poezie "Eu cred", poeta afirmă clar că românii sunt un "popor vegetal", care parcă-și așteaptă iarna, "desfrunzirea", care înseamnă pentru plante, moarte. Dar pentru ele există totdeauna o primăvară, după somnul hibernal, plantele renasc. Dar oare poporul român va putea el renaște? Se va putea el trezi din somnul care

la cuprins și care-l duce spre moarte? Cuprînși de "sommel" în care "nimeni n-aude" ("Somnul din somn" - românii sunt ca niște copaci care nu se revoltă, care nu se pot revolta oare?)

În poezia "Definiție" ("Rom.Lit." N°39-27.09.84) Ana Blandiana afirmă deja: "Sa fii frunză/ Și obli-gată/ Să te porți/ Asemenea tuturor frunzelor/ Deși înțelegi/ Și chiar poți/ Cu totul și cu totul alt-ceva". Când va înțelege poporul român că poate fi o frunza diferită, că poate într-un fel românesc să facă ce-a făcut frunza maghiară, cea cehoslovacă și ce face frunza poloneză, demna de tot respectul? O singură ieșire, o singură fereastră deschisă poate salva poporul român: REVOLTA. Iată cum caracterizează aceeași Ana Blandiana răs-coala (în "Rom.Lit." N°44-1.11.1984): "O răscoală este asemenea unei ferestre prin care se poate privi în sufletul unui popor: o fereastră deschisă care, în același timp, lasă să pătrundă vîntul dinafara și lasă să răzbată țipetele și hohotele din interior. O răscoală este o fereastră deschisă în același timp spre istorie și spre adînc". Când va deschide poporul nostru fereastra?

ANA BLANDIANA s-a născut în 1942 la Timișoara. A lucrat începînd din 1964 în redacția revistei "AMFITEATRU" ceea ce explică faptul că cele patru poezii care fac o notă atît de discordantă în corul poezilor-lingușitori de azi din România, au fost publicate în această revistă. Desigur că pedepsirea vinovaților nu s-a lăsat așteptată. Redactorul șef și redactorul șef adjunct au fost dați afară, iar responsabilă cu poezia, Constanța Buzea a fost retrogradată. Ana Blandiana și-a văzut semnătura interzisă în toate publicațiile și cărțile scoase din planul de editare pe 1986. Dar la începutul lunii Februarie semnătura Anei Blandiana a reapărut în "România Literară".

57 DE SCRITORII ROMANI PROTESTEAZA

Redactorul șef adj. al "Rom. Literare" - G. Dimisianu a fost înlocuit cu Ion Horea. Dece? Pentru-că soția lui Gabriel Dimisanu - Georgeta Naidin - redactorul șef al editurii "Cartea Românească" a fost dată afară. George Kălă-iță, urmașul lui Marin Preda la direcția editurii, a avut această idee, sprijinit de prietenul lui - Dumitru Radu Popescu. 57 de scriitori au protestat împotriva dării afară a Georgetei Naidin (mutată la "Editura Enciclopedica"). Recent postul de radio BBC și "Europa Libera" au pominit despre acest protest.

PREMIUL NOBEL CEH NU ESTE MEMBRU AL UNIUNII SCRITORILOR CEHOSLOVACI

Poetul ceh Jaroslav SEIFERT - laureatul Premiului NOBEL pe 1984 - nu mai este membru din 1970 al "Uniunii Scriitorilor din Cehoslovacia", cînd vechea "Uniune" a fost desființată el a fost Președintele acestei Uniuni, ales și nu numit în 1968. Face parte dintre cei care au aderat printre primii la "Charta 77".

SANTAJUL CU MINORITATEA GERMANA ÎN R.S.R.

În urma vizitei sale la Eucurești în zilele de 13 și 14 Februarie, Dl. Genscher - ministrul de externe al R.F.G. - a promis acordarea unui ajutor economic special pentru Banat și Transilvania. S-a prevăzut și crearea unei garanții de 700 milioane de DM pentru investițiile pe care le-ar putea face industriașii germani la Timișoara. A fost alcătuit un grup de lucru care să prepare o întîlnire, în luna Mai la Köln, între industriașii germani și responsabilii români. Republica Federală fiind dispusă să deschidă larg buzurarele, Ceaușescu a autorizat emigrarea a 16.500 de români în Germania. În cursul anului 1984.

(Vezi începutul în N°805)

La Paris în luna Februarie 1952, în fața tribunalului corecțional a început procesul intentat de - Nicolae Dianu, fost Ministru Plenipotentiar, G. Dimitrov, președinte al Comitetului National Bulgar, J. Kowalewski, colonel în armata poloneză, împotriva lui Renaud de Jouvenel autorul lucrării "Internaționala Trădătorilor" și împotriva ziaristului comunist André Wurmser care a scris prefața. În aceasta lucrare se arată că refugiații aflați în Occident sunt niște trădători ai patriei lor. Ca martori au fost citați nenumărate personalități atât din țările ce se găesc sub jugul comunist cât și oameni politici din Occident. Procesul a luat sfârșit în luna Aprilie 1952, prin condamnarea lui Jouvenel și Wurmser la câte un franc simbolic și 12.000 franci amendă. După un an de la condamnarea de mai sus, N. Dianu publică la Paris în Iunie 1953, întregul proces după date stenografiate, având titlul "Comuniști demascați" (450 de pagini). Acest proces a avut un enorm răsunet în sânul opiniei publice internaționale privind situația țărilor de sub dominație comunistă. În Aprilie 1952, mai multe organizații de refugiați din țările din Estul Europei, cer generalului Eisenhower, Președintele Statelor Unite, să organizeze în cadrul armatelor europene, brigăzi de luptă de exilați. Noul sediu al Gărzii de Fier care poartă numele de "Frontul de Eliberare" se află în RFG, în orasul Erding-Bavaria. La Paris în luna Mai 1952 apare în limba franceză prima lucrare a lui Gerard Șerbănescu sub titlul de "Cer Roșu asupra României". În aceasta lună guvernul francez prin decret interzice publicarea în Franța a periodiceului românesc "Chemarea" de sub conducerea lui N.S. Govora și Cristescu. În luna August 1952 este răpit la Viena, în sectorul sovietic, Episcopul Vasile Leu, care dus în țară e condamnat la 20 ani închisoare la Pitești unde a și murit. În Ianuarie 1958 are loc a treia răpire a unui refugiat român, avocatul Traian Puiu. Comuniștii l-au recuperat și a devenit colaboratorul organului de repatriere editat de PCR, la Pankov în Germania comunistă, "Glasul Patriei". Tot în anul 1958, în luna Februarie are loc răpirea profesorului refugiat român și reprezentant al Comitetului National, Aurel Decei, din Istanbul-Turcia. Condamnat la ani grei de închisoare este liberat în 1964, odată cu ceilalți deținuți politici. În acești 35 de ani, exilul românesc n'a cunoscut decât cinci răpiri de refugiați români. Ultima victimă a fost Ovidiu Beldeanu, eroul atacului legației Române de la Berna. El a fost răpit la Berlin în 1958, eveniment despre care vom vorbi în no. nostru viitor. În 1952 apare sub conducerea sindicalistului refugiat român la Paris, Eftimie Gherman, publicația lunară "România Muncitoare". Tot în acest an Georges Serdici publică la Stocholm în limba suedeză publicația "Seep Upp" cu un tiraj de 20.000 exemplare. Această revistă publică știri și informații privind țările ce se găesc sub dominația comunistă. În 1953 lumea refugiului din Estul Europei afla cu stupeoare acordul stabilit în Octombrie 1944 între Churchill și Stalin, privind împărțirea țărilor astăzi sub dominație comunistă. Toate asociațiile, comitetele, Ligile de români precum și personalități din diaspora română, publică violente proteste privind împărțirea făcută la Moscova. În 1953 refugiații aflați în exil au realizat că România a fost dăruită URSS-ului. La Paris în 1954 s-a constituit Asociația avocaților români în exil, având

inseamnă inseamnă

ca președinte pe C. Antoniadă și vice-președinte pe dr. W. Filderman, fost senator și președinte al Federațiilor evreilor din România. Din inițiativa misiunii catolice române la Paris, în Ianuarie 1955, Fundația Regală Carol I comemorează bi-centenarul primei școli române de la Blaj. În luna Februarie 1955, pentru prima dată refugiații români aflați în diaspora înregistrează la Paris un enorm succes demascând în fața opiniei publice mondiale teroarea care domnește în România și câmpurile de muncă forțată. Iată evenimentul trăit: La Paris se află pentru o serie de 15 reprezentații ansamblul de balet și muzică al sindicatelor din România al cărui sediu atunci era pe str. Lipskani. Acest ansamblu era condus de șeful de orchestră Ionel Budișteanu. Spectacolele urmau să fie prezentate la teatrul "Empire" de pe Șoseaua Wagram între 26 Ianuarie și 10 Februarie 1955. În cea de a treia zi, a prezentării spectacolului, un grup de 40 de români aflându-se în balcoanele teatrului la ridicarea cortinei, au început să arunce pe scenă în capul dirijorului Budișteanu și a orchestrei, ouă și roșii, întonând în același timp imnul regal român "Trăiască Regele" pe care toată sala în cor îl cânta, ridicându-se în picioare, căci majoritatea spectatorilor erau de origine română. Acest eveniment, filmat și fotografiat de presă, care a durat circa 4 minute, până când poliția franceză a sosit, a făcut inconjurul lumii scoțând în evidență crimele regimului comunist din țară. A patra zi sala și împrejurimile, erau păzite de o armată de polițiști. În a cincea seară a reprezentațiilor, primul violonist al orchestrei ansamblului, Adalbert Rozsa, după terminarea spectacolului, a reușit, în costum național cum apărea pe scena, și cu vioara la subraț să de joace vigilența securiștilor de la hotel d'Orsay de pe malurile Senei ca să ajungă în fața Ambasadei Americane din Paris. Scandalul cu ouăle și roșiile urmată de defectiunea lui Adalbert Rozsa (stire ce a făcut inconjurul lumii) a obligat guvernul comunist de la București, să recheme ansamblul de sub conducerea lui Budișteanu, care au întrerupt spectacolele de la Paris reîntorcându-se în țară.

(Urmarea în N°810)

ULTIMUL INSTRUMENT DE BIROU : IBRICUL CU APA CALDA PENTRU DEZMORTIREA PIXURILOR

Un cetățean german din RFG a făcut o călătorie la sfârșitul lunii Ianuarie pentru a se căsători, având aprobările legale, cu o cetățeană româncă. Cu aceasta ocazie a putut constata că toți funcționarii stau în birouri cu paltoane, căciuli și mănuși. Dactilografele au ajuns la perfecțiunea de a putea scrie la mașină cu mănuși. Deoarece în creioanele cu pastă, conținutul nu mai poate fi fluid la temperatura care domnește în birouri, se utilizează un ibric cu apă caldă în care se lasă câteva minute pixurile, înainte de întrebuințare. Bineînțeles, la biroul de stare civilă, toată festivitatea a fost redusă la iscălirea grabnică a formularelor pentru a se băga cu repeziciune maximă mâinile la loc în buzunare, sau în mănuși. V.V.I.

PARASTASE

Gen. I. Gheorghe a fost înmormintat la Bad Kissinpen și nu la Kissingen München (cum din greșeală am scris în nr. trecut) La 14.02 la Bad Kissinpen și la 17.02 la München au fost făcute parastase în memoria lui. -

Familia Ioanei Rosetti Bălănescu (decedată la București la sfârșitul lui Decembrie) a fost înmormintată la 23.02 la Biserica Ortodoxă din Paris.

APELUL FOSTILOR DETINUTI POLITICI DIN ROMANIA

Incă din 1977, un grup de foști deținuți politici din România au luat inițiativa creării unei asociații. Prin activitatea membrilor ei, această asociație s-a făcut cunoscută în exil și în țară. Ea a contribuit în mare măsură la desvăluirea rolului pe care l-a avut represiunea în instaurarea regimului comunist în România și la sublinierea semnificației naționale și politice a luptei celor ce au fost închiși. Ca și în trecut, asociația face apel la foștii deținuți politici din România care nu sunt încă membrii ei, dar care doresc să acționeze în mod unitar pentru apărarea idealurilor noastre comune, să ni se alăture, respectând statutul ei de organizare.

Semnează :

Președinte -

Radu Câmpeanu; **Vice-Președinte -** Ileana Ghika; **Secretar General -** Dinu Zamfirescu; **Casier -** Liviu Nicola.

PROGRAMUL DE ACTIVITATE AL ASOCIAȚIEI FOSTILOR DETINUTI POLITICI DIN ROMANIA

În urma dezbaterilor Adunării Generale care a avut loc la Paris, la 5.02.85, s-a hotărât alcătuirea unui program de activitate. Ca urmare noul Birou Central a întocmit următorul program : -Intervenție pe lângă autoritățile federale în favoarea refugiaților români din Elveția care n-au obținut azilul politic; - Intervenții pe lângă autoritățile competente din Franța și Germania în legătură cu acordarea dreptului de azil; - Difuzarea unui Buletin de Informare, trimestrial, membrilor asociației; -Organizarea unor acțiuni permanente de sensibilizare a opiniei publice ca și a forurilor competente din Occident, în legătură cu situația din țară și cu precădere, cu cea a deținuților politici; - Comemorarea anuală la 8 Noiembrie, a zilei deținuților politici;- Continuarea acțiunii de centralizare și sistematizare a datelor privitoare la condițiile detenției politice din România; - Intervenții pe lângă autorități și instituții din Occident în vederea restabilirii valorilor culturale și istorice ale neamului românesc, acolo unde ele sunt ignorate sau falsificate; -Reactualizarea ghidului refugiatului român din Franța și eventual întocmirea de ghiduri similare în țările unde ele nu există; - Menținerea și stabilirea de contacte cu organizații de natură apropiată, românești și străine. Acest program nefiind limitativ, orice propunere făcută de membrii asociației va fi bine venită și va fi analizată cu toată atenția de Biroul Central.

DECESE ÎN ȚARA

Ing.Ctin Leu Dinulescu, prof.G.Bardici, Zoe Smarandescu, C.Codreanu, prof.Mariana Tenea, Ioana Dragan, Sireteanu Octavian, Sultana Pavalache, Cezar Blumen. Bucoveanu, ing.Stefan Puia, C.Becu, ing.Eugen Bulara, Sofia Moraru, ing.Dragomir Constantin, Eufrosina Enescu, pictor I.Mandru, G.Donescu, prof.Teofil Padurar, Zeita Dordea, gen.Mitrea M.farm.Popescu E., prof.Gertrude Alvirescu, dr.Marius Raiciu, Victor Munte, coregraf V.Marcu, ing.Mauriciu Mendel.

DECESE LA PARIS: Emile SEMO la 82 de ani. **Melita Josefson** soția lui Beno Josefson.

PUBLICITATE

Tinăr român, cetățean francez de 45 ani doarește să se căsătorească cu o româncă (35-45 de ani). A se adresa dl. René Theo - 6, Rue Frémicourt, 75015 Paris, cu fotografie.

UCIDETI PASTORII SI TURMELE SE VOR IMPRABSTIA

de Radu ROSEANU

Guvernul comunist din România renunță în toată lumea pentru cenzura ce o aplică presei și emisiunilor interne de radio, este foarte incomodat de știrile ce reușesc să patrundă în țară prin intermediul postului de radio Free-Europe. Printre programele ce se pot auzi în țară este slujba religioasă înregistrată ne bandă, efectuată de preotul V.Mehedințu. Aceste slujbe religioase, însoțite de predică respectivă, supără urechea "Sântului Patriarh Comunist", însărcinat în mod special cu supunerea morală a tuturor refugiaților ortodocși români din toată lumea. Lupta împotriva religiei în țara noastră a început din anul 1945. Această luptă aprigă, care a făcut până acuma multe victime în țară, se duce și în lumea liberă împotriva acelor care nu înțeleg să se subordoneze Bucureștiului. Răzbușunarea mâniașă a comunismului din România urmărește pe acei preoți ce se remarcă, cu toate armele civilizate ce-i stau la îndemână. Calomnia, insulta și dezinformarea merg mână în mână împotriva vârfurilor bisericesti independente. Preotul V.Mehedințu care este foarte cunoscut în țară, trebuie defăimat în fel și chip și bisericile la care păstorește el desființate. Dacă anul trecut a fost defăimată biserica ortodoxă independentă din Germania, acum anonime circulă pe seama preoților respectivi. Anul 1985 este marcat în exil și de alte exemple triste de intrigă dirijată indirect din țară. Români din Paris, Köln și Offenbach în numele unei dreptăți subiective se excomunică și se amenință cu procese. "Când doi se ceartă, al treilea se află la București, câștigă". Dezastul economic din țara noastră și mizeria în care trăiesc rudele, prietenii și cunoștii noștri în momentul de față, ne obligă pe toți să fim mai serioși și să încetăm toate aceste apostrofări nejustificabile. Energia ce se consumă în exil pentru demascări și justificări, răpește tocmai timpul pe care trebuie să-l folosim în a arăta lumii întregi încălcarea totală a drepturilor omului în România. Anul 1985 înseamnă pentru Români din exil un greu examen. 40 de ani de la terminarea războiului. În luna Mai se vor face serbări pentru această pace. Pace care pentru România a însemnat sclavie. Aceasta este menirea noastră acuma; să arătăm oamenilor din Occident, greșelile acestei păci, nu să ne certăm între noi sau să ne demascăm cu orice preț. Dacă vrem să ne arătăm maturitatea intelectuală, să ne înfrânăm și să ne unim în cuget și acțiuni pentru a putea fi luați în seamă. Hora calomniilor și a dezinformărilor, coordonate direct sau indirect de către reprezentanții plătiți ai guvernului din București, poate fi dejucată de noi numai dacă înțelegem care este adevărata noastră sarcină aici în lumea liberă.

ATENTATUL CONTRA PAPEI IOAN PAUL AL II-lea - A FOST DECIS ÎN ROMANIA

Ziarul italian "Europeo" a citat un document top secret al serviciilor secrete militare italiene (SISMI), care a luat cunoștință de implicarea Kremlinului în atentatul contra Papei la 19 Mai 1981, șase zile după atentat. Decizia finală a fost luată în noiembrie 1980 la București, în cadrul unei reuniuni secrete și restrinse a Miniștrilor. Apărării Naționale din țările Pactului de la Varșovia - Mareșalul Ustinov este cel care a ordonat acest atentat.

Noul volum al Cenaclului literar-artistice "Apoziția" din München are ca redactor pe George Ciorănescu și a apărut în editura "Ion Dumitru" din München. Sunt prezentate fragmente de jurnal, poezii, fragmente de romane, proză inedită, cronici literare, omagii aduse unor personalități, etc. Fără îndoială, figura care domină acest număr al "Apoziției" este cea a lui G. Ciorănescu: poet, prozator, critic de artă, critic literar sau autor de articole omagiale. Două teme majore se desprind din cele 14 poezii adunate sub titlul "Caste aventuri erotice.. 1/tema - paradisului pierdut: G. Ciorănescu este când Adam când Lucifer, dublu personaj obsedat de șarpele păcatului "șarpele retoric" ("Confesiune"), "Eternul nefrecventat de șarpe" ("Ecouri safice"), sau conștient dominator, rege învins, Lucifer, în "Mușcînd din măr agonic" - destăinuindu-se - preiau vina de-a fi rîvnit prea sus... "Grădina mea pierdută cu luciferic iz", sau în poezia "Dau foc la trireme": "Eu tronul nu-l caut...", "Gonit din fără spațiu" ("Confesiune") 2/ Tema a doua, obsedată pînă la ultima limită, este cea a iubirii legată atît de femeie, cît și de efeb. Două imagini feminine îl urmăresc în permanență: sînii ("sînii în caldă simetrie") - "Ecouri safice", "pe sînii trezi de bete presimțiri" ("Neștiuta trădare"), "la sînul tău" ("Dau foc la trireme") și gîtul: "cînd gîtul țîl citesc și țî-l respir" ("Afros"), "gît înfrățit cu cerul" ("Ipostaze"). Efebul este pentru G. Ciorănescu o "efigie", căruia "Adonis" i se-nchina cu sfială, reprezentînd în același timp cerul și moartea: "efeb curesc și moarte triumfală" ("Antinous, imperial răsfaț"). Dar plătind păcatul iubirii, poetul căci poet este înainte de toate, G. Ciorănescu, este conștient de termenul vieții: "Căci risipit prin haos de stihii în brațe string esențe de vecii" ("Vecie scurtă"). Remarcabilă imagine, Nicolae Stănescu este prezent cu fragmente de jurnal, neașezate nici în ordine cronologică, nici pe teme similare, care însă se remarcă prin curățenia sentimentelor descrise. Impresionant este visul din 7 iunie 1980, devenit vis parazit prin frecvența lui nocturnă, întoarcerea la Aluviu, în satul natal; Diferitele vârste pe care le depășește sîrînd în noapte ne-au amintit celebrul capitol din "Aurelia" de Gérard de Nerval în care poetul își vede în vis străbunii. Știut este că avem fiecare ALUNUL nostru. Vintilă Horia publică 3 poezii: o artă poetică în limba spaniolă, un omagiu Ernest Junger în limba franceză și "Semne de timp" - care se încheie cu remarcabilele versuri: "Semn fă-mi din timp cînd mirărilor le răspunzi pe limba uitărilor". Stefan Baciu publică o singură poezie în vers alb care are ca motto o întrebare a lui Nichita Stănescu "Ce s-a întîmplat cu băieții aceia superbi de la sfîrsitul razboiului?" St. Baciu face o trecere în revistă a ceea ce au devenit reprezentanții acestei generații. Pavel Chihăia specialist al Eviului Mediu din România a publicat pîna acuma 4 volume privind istoria țării noastre: "Cetățile de scaun ale Țării Românești" (1974), "De la Negru Voda la Neagoe Basarab. Interferente literar-artistice în cultura românească din evul de mijloc" (1976), "Sfîrsit și înce-

put de ev" și ultimul volum al tetrologiei apărute în 1984 - "Tradiții răsăritene și influențe occidentale în Țara Românească". În recentul volum al "Apoziției", Pavel Chihăia reînvie firul activității literare începută în tinerețe cu "Cearta sufletului cu trupul", în care descrie drama omului care hotărăște să-și lase țara și familia pentru libertate. Orice naștere se face în durere, ca și nașterea omului liber. Ne pare rău ca din cauza spațiului limitat nu ne putem permite să analizăm și pe ceilalți autori prezenți în acest număr al "Apoziției". Mihaela Ghelmegeanu, Dan Platon, Ben Corlaci, Jacob Popper, Ștefan Elentheriades, Dan Grigorescu și Ana-Maria Chira. Semnalăm cronicile literare semnate de: Anton Negoitescu, Gelu Ionescu, Pavel Chihăia, Nicholas Catanoy, Gheorghe Timofte, Jacob Popper, Dan Ionescu, Virgil Nemoianu și Marianne Mahu-Lot. Rubrica "In Memoriam" este semnată de George D.C. Ciorănescu.

A APARUT "DICTIONARUL DE PRONUNTARE A LIMBII ROMANE"

Ana Tătaru, fost profesor la Universitatea din Cluj, astăzi profesor în lumea liberă, la Mannheim în Germania Federală, a publicat de curînd primul "Dicționar de pronunțare a limbii române", primul dicționar român care utilizează alfabetul fonetic internațional pentru transcrierea cuvintelor. Dicționarul cuprinde 27.000 de cuvinte și a apărut în editura "Esprint-Verlag" din Heidelberg.

"SE VETIR, QUAND, POURQUOI, COMMENT ?" EN ROUMANIE HIER ET AUJOURD'HUI

e titlul lucrării d-nei Denise Pop-Câmpeanu apărută sub auspiciile Centrului Național de Cercetare Științifică (C.N.R.S.) - din Paris; Analizînd funcțiile portului tradițional românesc, care pot fi: practice, artistice, magice estetice, erotice, de diferențiere, de anarhizare sau de identitate, autoarea subliniază rolul costumului popular în cadrul ceremonialei și a ritualului românesc. Un capitol important este consacrat semnificațiilor profane sau sacre ale costumului românesc. Ultima parte a cărții analizează schimbările, elementele dispărute, elementele noi, fără însă să explice suficient nici abandonul, nici lipsa rigorii de altădată, nici amalgamul din costumul românesc de azi, care vin poate dintr-o schimbare mai adîncă, care se produce de cîtiva zeci de ani în sufletul țaranului român. Optînd pentru denumirea de costum tradițional, argumentînd-o științific Denise Pop-Câmpeanu oferă Occidentului o lucrare de valoare.

PAUNESCU IL CRITICA PE ION PACEPA

I. Pacepa nu va fi niciodată un îndrumător al gândirii sau simțirii românilor din exil sau din țară. Însă din 1978, de cînd a trecut în Lumea Liberă, el a adus servicii importante Occidentului în lupta lui împotriva spionajului sovietic și reserist, ca și împotriva acțiunii de infiltrare și destabilizare a democrațiilor occidentale, întreprinse de Moscova și București. A. Păunescu a aflat de "trădarea" lui Pacepa, s-a supărat foc. Iată-l ce scrie: "Spion parazit, fariseu/ Primește, conștiință de cîrpă,/ Minia poporului meu/ Și-a Pătriei salvă de scîrbă./ Năpîrcă ești, iată un om/ Călău cu suflare amară,/ Păduche de Pace, Pardon,/ Te scîlpă o mamă de țară.". Dar de ce Păunescu n-o fi aruncat "salva lui de scîrbă" împotriva spionului, www.romanianarchive.ro Pacepa, pe vremea cînd acesta era la putere?

Rezistența, este o noțiune din ce în ce mai des întâlnită în vocabularul contemporan. Nu am de gând să-i definesc conținutul, lăsând celor care sunt angajați în luptă latitudinea de a se situa după convingeri și posibilități în contextul ei.

Pentru refugiatul politic român ea este însă unică, non negociabilă și plină de responsabilități. Este refuzul total al oricărui contact sau negocieri cu comunismul în general, printre care, Partidul Comunist din România, dușmanul numărul unu al libertății și existenței noastre naționale. Oricare ar fi statul său major și indiferent de numele conducătorului acestuia, Gheorghiu-Dej sau Nicolae Ceaușescu.

Bineînțeles că această atitudine este cumsecută și preocupă în mod permanent regimul de la București. Ultimele evenimente au dovedit că în Franța ca și în orice altă țară din lume unde refugiatul politic român se află în exil, Securitatea caută să-l compromită sau să îl anihileze. Mijloacele utilizate sunt multiple și atât de variate pe cât este de întinsă gama slăbiciunilor omenești. Vanitatea, orgoliul, dorința de a parveni cu orice preț, necesitatea de a te afirma într-o altă postură decât aceea pe care tu însăși ți-ai impus-o atunci când ai solicitat exilul declarându-te refugiat politic, sunt numai câteva din verigile slabe unde rezistența lanțului cedează.

Recent, cazuri devenite publice ne scutesc de orice comentarii.

Nimeni nu poate nega duritatea condiției de exilat. De totdeauna ea a cerut sacrificii și răsplata a întârziat sau a fost culeasă de generațiile viitoare. Acesta este prețul care trebuie plătit pentru care tocmeala nu există. Forța de care dispune comunismul nu poate fi învinsă decât de egalul forței pe care rezistența omului liber o poate opune. Si Românii liberi sunt astăzi o realitate. Ei alcătuiesc permanent această rezistență care pe zi ce trece își dovedește tot mai mult eficacitatea ei.

Pentru profani sau sceptici ași vrea să subliniez acest aspect, acordându-i rolul cuvenit, într-o manieră minimalizată de accidente de parcurs. Calitatea unei armate nu poate fi evaluată după existența fenomenului de dezertare ce face parte din compozantul ei. Paradoxal în prețul victoriei trebuie socotită și lașitatea și netrebnicia soldatului. De aici însă până la tendința de generalizare a fenomenului este o distanță lungă ce nu poate fi parcursă decât pe spinarea ușurinței de a judeca un fenomen, sau a relei credințe. Si într'un caz ca și în celălalt judecata devine caducă. Pentru că omul datorită bunului simț și al cunoașterii nu a amestecat grâul cu neghina.

REACTIA SCRITORILOR POLONEZI

În Polonia Jan TWARDOWSKI a refuzat recent premiul de poezie care i-a fost decernat și aceasta în semn de protest pentru asasinarea preotului Popieluzko. Alți numeroși scriitori și autori dramatice au cerut în mod public, într-o revistă literară din Cracovia, să le fie retrase cărțile din librării și piesele din repertoriu, să nu le mai fie pomenite numele în toate mediile de informație, ne mai fiind de acord ca numele lor să fie asociate unei politici pe care ei nu o aprobă. Pe când o asemenea reacție și din partea scriitorilor români? Reacțiile lor au venit până acum, numai pentru chestiuni personale: bănești sau de nepublicare a vreunei "opere literare".

Dintre grupurile profesionale românești cele mai puternic reprezentate în lumea liberă, medicii ocupă cred primul loc. Distrugerea școlii medicale românești, pe vremuri una din cele mai merituose din Europa, după cea franceză, precum și siluirea etice și moralei indispensabile exercitării acestei profesii, de către comuniști, au determinat pe foarte mulți să ia drumul pribegiei. Trebuie amintit că după prima lovitură prin care regimul comunist a distrus biserica, a doua a fost dată grupurilor intelectuale care nu vroiau să renunțe de a găsi logic și dispuneau de oarecare independență materială. Prin naționalizarea farmaciilor și desființarea liberei practici medicale, comuniștii au sperat să anihileze rezistența unei părți a intelectualității. Mulți medici au rezistat activ sau pasiv presiunilor comuniste. Din păcate s-au găsit și unii care s-au compromis nobila lor profesie și jurământul lui Hippocrate, făcându-se uneltele asupritorilor, lovind în proprii colegi și făcând prin aceasta să piară mult apreciată școală medicală română. Un grandios exemplu de aservire intelectuală l'a dat întreaga serie de miniștri ai sănătății, dintre care din păcate n'au lipsit numele celebre amestecate cu cele ale unor incompetenți corupți. Printre foarte numeroșii medici aflați în exil, sunt atât cei care au opus rezistență regimului de prostituție comunist, cât și cei care l-au susținut și au tras foloase din el, făcând parte din ierarhie sau din Nomenclatură, servind docili pe omnipotenții membri ai CC-ului. Cei mai mulți medici români au avut succese profesionale în lumea din West dovedind prin aceasta temeinicia pregătirii și valoarea școlii medicale românești. Dacă acești oameni ar putea să-și unească forțele și să colaboreze între ei, aici pe pământ liber, aceasta nu ar fi decât spre cinstea școlii noastre medicale și a mândriei de a fi român. Se pune numai problema, câți dintre ei sunt animați de asemenea dorință și câți mai acordă sentimentului național o importantă oarecare. O colaborare între noi toți, cei ce ne aflăm aici, nu ar putea fi decât folositoare, în sensul că nu am uita de unde venim, ne-am ajuta între noi, ușurând poate și soarta celor mai puțin norocoși. Poate am realiza din crâmpete și o istorie a medicinei române de după război - din țară și exil - pentru că profesioniștii merituosi nu lipsesc, dar numele lor se vor pierde ca și meritele lor, dacă nimeni nu le consemnează undeva, și dacă noi nu vom ști unii de alții. Aici în regiunea Ruhrului am făcut în anii trecuți câteva încercări de a ne întruni și eventual de a ne organiza într'un fel. Rezultatul a fost în general slab. Mulți nu au manifestat interes, iar alții au declarat că se tem de Securitate, având rude sau progenituri la studii în RSR, și că nu doresc ca numele lor să apară scris pe undeva. Comentariul este de prisos. De aceea fac un apel pe aceasta cale, acelor colegi care consideră punctul meu de vedere just, să-mi scrie - în dorința de a ne putea cîndva întruni pentru a discuta cele propuse de mine sau de alții.

U.R.S.S. CHELTUIESTE MILIOANE PENTRU "DEZINFORMARE"

Un raport al ministerului de interne vest-german informează că URSS cheltuiește sute de milioane de mărci anual pentru a-și susține campania de dezinformare, la care contribuie însă din plin și celelalte țări comuniste, dirijate toate însă de KGB.

de Nicolae Munteanu
(Text transmis la radio "Europa Liberă")
Nu este o glumă. În România a apărut casca-
valul "Scornicești", după cum ne informează
suplimentul A, numărul 13, al Buletinului
Oficial. Cascavalul Scornicești, zice bule-
tinul e făcut din "lapte de vacă". De vacă
de Scornicești, bineînțeles. În acest fel
nimeni nu va mai putea susține că scorniceș-
tienii n-au făcut nici-o brânză. Kilogramul
de Scornicești costă 46 de lei. Scump, dar
face. Dat fiind că acolo s-a născut cine s-a
născut, respectivul Scornicești, la casca-
val ma refer, trebuie socotit o delicatasă.
Or delicatesele costă! Partea proastă e că
în materie de brânză sunt o mulțime de ex-
presii care, dată fiind apariția cascavalu-
lui Scornicești, trebuiesc urgent desființate.
Pentru că ar putea dăuna. De exemplu
"frate, frate, dar brânza-i pe bani". Nu
mai vorbesc de ce s-ar putea înțelege din
proverbul "brânză bună în burduf de cîine"
sau "ducă-se opt și cu-a brânzei nouă"...
Adică, cine să se ducă? Și unde? Mai greu
va fi pînă cînd oamenii se vor obișnui să-
zică vinzătorului "vă rog 250 de Scornice-
ști!". Pentru cei care au ideosincrasie la
pronunțarea numelui satului prezidențial,
aceștia vor putea foarte simplu să zică
"200 din brânza de unde s-a născut eroul!"
Frumos, nu? Și în mod sigur, cînd lumea va
sta la coadă la raionul de brînzeturi și va
apare șmecherul clasic carear vrea să intre
peste rînd, acesta va putea fi rezeptit scurt
"ce te-ntinzi, tovarășe, la cascaval.....de
Scornicești!". Sper ca Scorniceștenii nu se
vor lăsa, că vor merge mai departe și vor
fabrica și svaîțer, brânza aceea cu goluri.
Cu goluri de Scornicești.

**TRICUL, RECUPERAREA DE ENERGIE ȘI
ACORDUL GLOBAL**

Din cauza lipsei de energie electrică și din
lipsă de materiale, planul întreprinderilor
n-a fost realizat. Cine pătîmește? Bieții
salariați care primesc salariul redus.
"Flacăra" din Decembrie 1984 scrie negru pe
alb că muncitorii "Intreprinderii de Con-
fecții" din Reșița nu primesc decît 50%-70%
din salariul lor. Muncitorii de la Combina-
tul de industrializare a lemnului de la Pi-
pera au efectuat numai 45% din producție.
Fabrica de calculatoare electronice de la
Băneasa lucrează deasemenea sub 50% din ca-
pacitate. La termocentrala de la Pârșeni
a fost întreruptă alimentarea cu apă din cau-
za înghețării pîrfului Bălea ("Scînteia" -
15.I.1985), ceea ce a determinat scăderea
producției de electricitate. În aceste con-
diții mai poate fi aplicat acordul global??

TURISTII SKIEURI LA BRASOV

Turiștii străini care înfruntînd iarna au
vrut să skieze ca altădată pe Tâmpa, n-au
putut să ajungă cu autobuzul la Poiana Bra-
șovului. De ce? Pentru că pe o tablă agăța-
tă la stația autobuzului era scris că acesta
"nu circulă decît dacă au combustibil pentru
motoarele Diesel".

LA TRIAJUL GARII DE NORD...LIPSEAU LOPETILE

Din cauza zăpezii, Tirajul Gării de Nord s-a
aflat în mare dificultate. Oamenii au fost
scobiți la "muncă voluntară", dar n-au avut cu
ce să curețe zapada, fiindcă lipseau...lope-
tile. După viscol au fost comandate la Bra-
șov - 1.000 de lopeti.

RESTAURANTELE SUNT INCHISE DE LA ORA 9

Economia de energie se aplică și restauran-
telor, care au fost închise începînd de la
ora 9 seara.

ORELE DE TELEVIZIUNE DIN NOU REDUSE

Programele de televiziune nu durează decît

**VIZITA LA TORONTO A PSS NATANIEL POP - CON-
DUCATORUL EPISCOPIEI DE LA "VATRA ROMANEASCA"**

Instalarea oficială a Parintelui Mihai Handra -
bur ca preot-paroh al Bisericii "Sfântul Gheor-
ghe"s'a făcut în cadrul serviciului religios
care a avut loc la 9 Februarie 1985. Slujba
Sfintei Liturghii a fost oficiată de P.S.S.Epi-
scop Nataniel, noul preot Handrabur și a P.C.Ze-
lea T.Nicolai - care a înființat această paro-
hie slujind-o timp de 26 de ani. Numărul perso-
nelor care au venit să asiste la acest eveni-
ment deosebit, a depășit capacitatea bisericii.
În asistență, a fost remarcată prezența Dlui.
Allan Tonk, primarul sectorului York și a Dlui.
Richard Rupprecht, deputat în Parlamentul Pro-
vinciei Ontario. Într'o atmosferă de adîncă ev-
lavie, PSS Nataniel, urmărit cu venerație de par-
ticipanți, a oficiat slujba religioasă și a țî-
nut predica în limba română și engleză. A urmat
apoi instalarea ca preot paroh al Bisericii
Sfântul Gheorghe a noului preot Handrabur - în
conformitate cu dispozițiile regulamentare și
uzuale pentru asemenea festivitate. După depune-
rea jurămîntului, noul preot asigură că va fi
devotat Episcopiei și obștei. A urmat un banchet
la care au vorbit: Dnii Const.Roman, președinte-
le Parohiei Bisericii, George M.Hojbota, preșe-
dintele Soc.Cult.Rom."Dacia", P.S.S.Episcop Na-
thaniel, Părintele Zelea T.Neculai, Dl Primar Al-
lan Tonk și Deputat Richard Rupprecht, care și-
au exprimat satisfacția pentru aportul adus de
Români Statului Canadian în diverse sectoare de
activitate: economice, sociale și culturale. Fes-
tivitatea s'a încheiat prin executarea de dan-
suri folclorice, mult apreciate. Intreaga asis-
tență a cîntat imnurile: "Pe-al nostru Steag" și
"Trei culori cunosc pe lume".

Raul Marian.

**TOT DESPRE CONGRESUL SOCIETĂȚII DE PROFIL-
LAXIE CRIMINALA ȚINUT DE CURIND LA PARIS**

Din informațiile care ne-au parvenit, la Congresul
Societății de Profilaxie Criminală ținut la Paris
între 14-16 Februarie 1985, cei doi "tovarăși"
români invitați n-au fost prezenți. Fața de pro-
testele vehemente ale unor organizatori, cît și
în urma apariției articolului în B.I.R.E. N° 808
este de presupus că Lavrov-Antoniu și Partheniu
au fost sfătuiți să nu se arate la Paris. Regre-
tăm însă că atmosfera Congresului a fost "poluată"
prin citirea referatelor trimise anterior. Trist
pentru știința juridică românească, în trecut atît
de prestigioasă. Sperăm că pe viitor organizatorii
să procedeze cu mai multa înțelepciune. D.Z.

NATURALIZARI IN FRANTA

Jurnalul Oficial francez din 16 si 24 Februarie
1985 a publicat numele următorilor cetățeni năs-
cuți în România care au dobîndit naționalitatea
franceză: Berceanu Virgil n.la Buc. și care pe
viitor se va numi Bec, Radovici Marcel n.la Brai-
la, Radovici-Petear Maria n.la Bobîlna, Radovici
Francisca n.la Buc. și care pe viitor se vor nu-
mi, Radonet, Tarangul Stefan Marin n.la Buc.

STAREA DE URGENTA EXISTA IN FAPT IN R.S.R.

Din cauza economiei de energie au fost închise
uzine, școlii și grădinițe, deși nu a fost
decretată starea de urgență, aceasta există
în fapt în toată România.

**PARINTELE CALCIU DORESTE SA PARASEASCA
ROMANIA**

Slăbit în urma anilor de închisoare, supra-
veghiat și hărțuit de Securitate, fără te-
lefon (care i-a fost tăiat), fără vești fi-
indcă poșta nu-i parvine, părintele Gh.Cal-
ciu, a decis să-și părăsească țara și să
ceară azil politic în Elveția. Autoritățile
elvețiene i-au acordat deja viza de intrare
care însă nu i-a parvenit încă.

la Inchiderea buletinului...

DREPTUL DE AZIL POLITIC IN FRANTA ESTE IN PERICOL

Intr-un articol apărut în ziarul francez "Le Monde" din 19 februarie 1985, intitulat "Le droit d'asile en péril", semnatul articolului Bernard le Gendre, subliniază faptul că dreptul de azil este din ce în ce mai amenințat în Franța. Textele noii proceduri de aprobarea azilului politic ar fi trebuit să fie publicate de mai multe luni. Primul Ministru L.Fabius, nu le-a semnat încă, datorită protestelor asociațiilor care se ocupă de refugiați. În Franța sunt 164.000 de refugiați politici. În lume există 15 milioane de refugiați.

LA LAUSANNE S-A DISCUTAT DESPRE DREPTUL LA AZIL POLITIC IN EUROPA

Intre 13-17 februarie 1985 au avut loc la Lausanne dezbaterile asupra acordării dreptului de azil în Europa, reuniunea organizației de către "Liga elvețiană a drepturilor omului" care a convocat 300 de reprezentanți ai asociațiilor care se ocupă de refugiați. Se face din ce în ce mai mult diferența între refugiați politici și refugiați "economici". Diferență care este esențială. În fața numărului crescând de refugiați, guvernele europene au luat măsuri stricte: în Germania Federală au fost refuzate în 1982 -81,1% din cereri; în Danemarca -48,7%; în Belgia 45%; în Franța - 44,7%; în Anglia - 33,9% și în Elveția - 25%. În Elveția, de când noile măsuri au fost luate, numărul refugiaților a scăzut la jumătate. Este vorba din ce în ce mai mult să se aplice adevăratul statut de refugiat politic al Convenției de la Geneva din 1951 care stipulează că poate fi refugiat politic numai cel: "persecutat în țara lui de origină pentru motive de rasă, religioase, de naționalitate, de apartenență la un grup social sau din cauza opiniilor sale politice".

Procentajul de refugiați politici în diferite țări europene:

In Elveția	- 1 refugiat la 150 locuitori
In Austria	- 1 refugiat la 246 locuitori
In Franța	- 1 refugiat la 360 locuitori
In Anglia	- 1 refugiat la 390 locuitori
In Suedia	- 1 refugiat la 416 locuitori
In Belgia	- 1 refugiat la 476 locuitori
In Germania Federală	- 1 refugiat la 616 locuitori

Acestea erau cifrele la 1 ianuarie 1983.

A FOST OPRITA CIRCULATIA AUTOBUZELOR IN ZILELE DE DUMINICA

Vehiculele particularilor n-au dreptul încă să circule în R.S.R. și mai recent în zilele de duminică, tot din motive de economie de carburant, a fost interzisă și circulația mijloacelor de transport în comun. Gerul, zăpada, vântul, iarna grea, au revenit în România. Temperaturile au coborât din nou sub 25°, nenumărate drumuri sunt impracticabile, majoritatea trenurilor circulă. Sunt închise porturile de la Baziș la Sulina, sfoiurile acoperă Dunarea (50%-80% din suprafața apei). Ninsori abundente s-au produs și românii tremură de frig. În case temperatura maximă este de 13°-14°.

CE ESTE "TELEJURNICU" ?

Așa se numește televizorul televizat în R.S.R., pentru că nu vorbește de altceva decât de N.Ceaușescu, 30 de minute, toată durata jurnalului.

TOT DESPRE PACTUL DE LA WARSOVIA

Toate țările satelite sunt de acord cu prelungirea lui. Din punctul ăsta de vedere URSS-ul n-are probleme. Divergențe minore în ceea ce privește durata lui de prelungire au ieșit la iveală: Germania de Est și Cehoslovacia vor prelungirea lui pentru încă 15 ani; Bulgaria și Ungaria, numai pentru 10 ani; iar România, ca să fie mai cu moț, avansează cifra de 5 ani. Ceaușescu cere de asemenea să fie restituite cheltuielile pentru transporturile militare ale URSS-ului care traversează în continuare teritoriul României, în ciuda declarațiilor oficiale. Ungurii ar dori să-și limiteze participarea doar la propriul lor teritoriu, sau să li se restituie cheltuielile pentru trimiterea trupelor lor în regiuni îndepărtate.

JOUL DE-A UNIREA SI DE-A DESPARTIREA

La 13.02.1985 - Radio Bucuresti a anunțat iar contopirea a două ministere: cel al Industriei Construcțiilor de mașini unelte și electrotehnice și cel al Industriei Construcțiilor de mașini, sub titulatura celui de al doilea. Ele fuseseră despărțite în 1972, "contopite" în 1975 și din nou despărțite în 1981 - când a fost creat postul de Ministru plin pentru Gh.Petrescu. Dumnealui a devenit între timp, Vice-Prim Ministru și nemaiavând nevoie de post, sus numitele ministere s-au "contopit" din nou în 1985.

GREVA FOAMEI

La 16.02.1985 au început greva foamei în comuna Tusla, satul Sehitul din Judetul Constanta, toata familia lui Marin Ion, compusă din tată, mamă și 7 copii. Ei cer din aprilie 1978 să emigreze în S.U.A.

ESTE MENTINUTA INTERDICTIA CIRCULATIEI AUTOVEHICULELOR

O jumătate de milion de autovehicule stau nefolosite. Dacă interdicția de circulație nu este respectată, automobilistul riscă să-și piardă pe loc permisul de conducere.

NU MAI EXISTA RECLAME LUMINOASE

Autoritățile au ordonat stingerea lor, a tuturor instalațiilor de "luminat public", care au fost suprimate în mai toate orașele țării și în majoritatea cartierelor capitalei. Continua intreruperile de curent electric. Acestea au durat în țară între 2 ore și 8 ore pe zi.

PEDEPSE PENTRU NERESPECTAREA "DIRECTIVELOR

Cetățenilor români li s-a recomandat să nu aprindă decât un singur bec într-o cameră și acesta să nu aibă mai mult de 40 wati. Este interzis să fie iluminate mai multe camere în același timp. Unui cetățean care a folosit un bec de 150 Wati pentru iluminatul curții i-a fost intrerupt curentul electric timp de 2 luni, drept pedeapsă.

"B.I.R.E."

BULLEIN D'INFORMATION POUR LES ROMAINS EN EXIL
S.A.R.L. AU CAPITAL DE FFR 3.000
PRESIDENT FONDATEUR ET CO-DIRECTEUR : RENE THEO
6, Rue Frémicourt-75015 Paris -Tel.579.74.29
CO-DIRECTION, REDACTION ET ADMINISTRATION :
RADU CAMPEANU-24, Rue du CHAROLAIS 75012 Paris
Tel: 340.13.98
DIRECTEURS DE LA PUBLICATION : RENE THEO ET
RADU CAMPEANU
COMMISSION PARITAIRE N° 62.439
SIRET N° 325601367
ABONNEMENT ANNUEL: FRANCE:200 F.ETRANGER:250 F.
PAR AVION:300 F.AMERIQUE:350 F.AUSTRALIE:350 F.
INSTITUTION:600 F.ABONNEMENT DE SOLIDARITE:100 F.

UNION POUR LA SOLIDARITE EUROPEENNE

UPSE

L'UNION POUR LA SOLIDARITE EUROPEENNE fut constituée à Paris en Juin 1984. Formée par des français originaires des pays de l'Europe Centrale et Orientale, elle se propose de sensibiliser l'opinion publique, ainsi que les députés du Parlement Européen de Strasbourg et notamment les députés français, sur la situation des pays Baltes et des pays satellites de Moscou, sur la nécessité de leur libération du joug soviétique et sur leur droit indéniable de faire partie de la Communauté Européenne.

A cet effet, l'U.P.S.E. est en liaison permanente avec les députés favorables aux idées qu'elle défend et qui vont constituer prochainement un intergroupe parlementaire à Strasbourg. Le projet de résolution publié, leurs a été remis le 5 Février 1985, à l'occasion du 40-ème anniversaire de la Conférence de Yalta.

PROJET DE RESOLUTION SUR LA CONFERENCE DE YALTA

PRESENTEE PAR L'UNION POUR LA SOLIDARITE EUROPEENNE

Quarante ans après la victoire sur le nazisme et le fascisme une paix véritable n'a pas été rétablie en Europe. Ceci est du principalement au non-respect des décisions de Yalta par l'URSS. Ses objectifs impérialistes l'amènent à maintenir sa domination sur les peuples d'Europe Centrale et Orientale par la confiscation de leur droits imprescriptibles à la souveraineté nationale.

Les puissances occidentales portent aussi leur part de responsabilité dans cet état de fait; elles demeurèrent sourdes aux aspirations légitimes de plus d'une centaine de millions d'hommes qui faisaient partie intégrante de l'Europe jusqu'à la tragédie de la deuxième guerre mondiale.

Au mépris des droits fondamentaux des peuples concernés les dispositions élaborées à Yalta n'ont jamais été respectées ni par Staline ni par ses successeurs. Il suffit de citer les documents pour s'en rendre compte:

La "Déclaration sur l'Europe libérée"

parle du "rétablissement de l'ordre et de la vie économique", des conditions qui "devront être réalisées par des méthodes qui permettront aux peuples libérés d'effacer les derniers vestiges du nazisme et du fascisme et de se donner des institutions démocratiques de leur propre choix" et qu'à cet effet "les trois gouvernements prêteront conjointement leur aide ... chaque fois qu'il sera nécessaire" et aussi "d'installer des gouvernements provisoires dans lesquels seront largement représentés tous les éléments démocratiques de la population et qui devront par la voie d'élections libres constituer aussi rapidement que possible des gouvernements répondant à la volonté populaire ..."

Il est donc évident que Yalta n'a pas donné à l'URSS le droit de dominer cette région de l'Europe. Par conséquent les signataires du pacte de concert avec les puissances de l'Europe Occidentale devraient y exercer les responsabilités, d'autant plus que les explosions successives (Berlin, Budapest, Poznan, Prague, Varsovie) et la russification forcée des Pays Baltes démontrent à l'évidence que les peuples d'Europe Centrale et Orientale n'admettent pas la mainmise coloniale et idéologique de Moscou. Ils aspirent plus que jamais à leurs droits.

PROJET DE RESOLUTION SUR LA CONFERENCE DE YALTA

PRESENTEE AU PARLEMENT EUROPEEN PAR

L'UNION POUR LA SOLIDARITE EUROPEENNE

Leurs cultures nationales sont menacées par une orientation idéologique exclusive et par la place privilégiée réservée à tout ce qui vient d'URSS.

L'Union soviétique est aujourd'hui moins que jamais en mesure d'apporter une contribution moderne et efficace au développement économique et technologique des pays d'Europe Centrale et Orientale; ceux-ci accusent dans ce domaine un retard considérable. Le sous-développement qui en résulte menace de les rendre encore plus dépendants de leurs colonisateurs. La persistance de telles conditions de vie politique intérieure et extérieure imposées par Moscou représente une menace permanente pour la paix en Europe et dans le monde.

C'est pour ces raisons que l'UNION POUR LA SOLIDARITE EUROPEENNE s'adresse au

PARLEMENT EUROPEEN,

conscience politique et morale de l'Europe toute entière, pour lui demander:

- d'exprimer sa pleine solidarité avec les peuples d'Europe soumis à l'URSS et de soutenir leurs légitimes aspirations;
- de mener vis-à-vis de l'Union soviétique une politique résolue qui permette aux peuples d'Europe Centrale et Orientale de recouvrer leurs droits;
- de s'engager à suivre dans le cadre de ses structures politiques (Commission politique, sous-commission des Droits de l'Homme, l'Intergroupe "Solidarité avec l'Europe Centrale") de façon constante l'évolution de la situation dans cette région de l'Europe;
- de faciliter aux media leur travail d'information afin de faire mieux connaître le rôle et les objectifs présents et futurs des institutions européennes porteuses d'espérance de tous les peuples de l'Europe.

Le droit d'asile en péril

"Le Monde" du 19 Février 1985 dans un article intitulé "Le droit d'asile en péril" signé par B. le Gendre analyse la situation en France: le changement d'attitude de l'opinion publique française face au nombre croissant de réfugiés politiques.

« La situation des réfugiés est d'autant plus critique que leur nombre ne cesse d'augmenter. Ils seraient, aujourd'hui, plus de quinze millions à travers le monde, fuyant la famine, les guerres civiles, la crise économique et les conflits entre Etats, sans qu'il soit toujours possible de distinguer les réfugiés politiques des réfugiés économiques. Devant cette situation, les gouvernements européens ont durci leur attitude. Sous prétexte d'endiguer le flot montant des réfugiés économiques, ils tentent de décourager les réfugiés politiques. Partout, des mesures ont été prises en ce sens, ou le seront bientôt. En 1982, en République fédérale d'Allemagne, 81,1 % des personnes revendiquant le statut de réfugié se sont heurtés à un refus. Le Danemark vient ensuite avec 48,7 % de refus, puis la Belgique (45 %), la France (44,7 %), le Royaume-Uni (33,9 %) et la Suisse (25 %)...

Le phénomène préoccupe d'autant plus les organisations qui luttent pour la sauvegarde du droit d'asile que l'Europe elle n'accueille que 5 % des réfugiés recensés dans le monde. Encore cet effort est-il très inégalement réparti. La Suisse compte 1 réfugié pour 190 habitants, l'Autriche 1 pour 728, la France 1 pour 360, la Grande-Bretagne 1 pour 390, la Suède 1 pour 416, l'Italie 1 pour 423, la Belgique 1 pour 476 et l'Allemagne de l'Ouest 1 pour 616 (chiffres au 1er janvier 1983) »

LE JUGEMENT RENDU LE 22.02.85 PAR LA 17-ème CHAMBRE CORRECTIONNELLE DANS LE PROCES QUE LE DEPUTE EUROPEEN G. PORDEA INTENTA AU JOURNAL "LE MATIN"

Le Tribunal présidé par M. Cabié a donné gain de cause à M. Pordea pour les motifs suivants: témoignage provenant d'un seul clan des exilés roumains, un texte attribué inexactement par A. Logeart à M. Pordea, la publication le jour même du jugement d'un article où M. Pordea était nommé directement espion roumain, le témoignage de Ion Pacepa "ne présente aucune valeur probante" et le fait que le 1-er article est paru le 16 Juin 1984, un jour avant les élections européennes, ce qui a fait que "le candidat n'avait donc la possibilité de répondre". Le Tribunal a condamné le directeur du journal et A. Logeart à payer 10.000 F. de dommages-intérêts (M. Pordea avait demandé 210.000 F), séparément chacun des deux à payé 5000 F. et "ordonne la publication de la décision dans 3 journaux au choix de la partie demanderesse".

L'attentat contre le Pape Jean-Paul II aurait été décidé à Bucarest en Nov. 1980 au cours d'une réunion restreinte des ministres de la Défense du Pacte de Varsovie